

[Holger Hansen.]

derfor, min konklusion på spørgsmålet bliver: det er et skinproblem, og deri tror jeg ministeren er enig.

Jeg har naturligvis været med til i Grønlandsrådet at anbefale, at der udarbejdes et lovforslag, men dette må ministeren forstå er en anden sag end at anbefale lovforslaget. Grønlandsrådet har anbefalet, at denne sag blev taget op i folketinget i form af et lovforslag, men deri lå ikke nogen stillingtagen fra Grønlandsrådets side til lovforslaget og til de principper, som ville blive nedfældet deri. Det er derfor, jeg tog problemet op. Det blev altså holdt åbent med en anbefaling af, at ministeren kunne lade udarbejde et lovforslag og fremsætte det i folketinget.

Min sidste bemærkning går på det, jeg sagde i mit første indlæg om, at vi måske skulle være varsomme med at lade perioden blive for lang. Når jeg gjorde den bemærkning, var det for ikke at komme i samme situation, som vi jo er i nu, hvor man altså har været nødt til, som ministeren sagde, at handle — og i dette spørgsmål er det altså at chartre skibe. Jeg ville nødig, om KGH skulle forstå dette årstal sådan, at indtil da var man i hvert fald sikret. Ja, ja, ministeren smiler, men her i tinget må vi jo erkende, at vi i denne sag står over for en fuldbyrdet kendsgerning, som betyder enten at give denne lov — som måske er fornuftig at give — eller at tage et økonomisk tab. Det var derfor, jeg rejste spørgsmålet, om ikke vi skulle kigge lidt nøjere på de årstal, der står, for ikke at lade KGH få indtryk af noget, som det måske ikke var rimeligt at give dem indtryk af.

(Kort bemærkning).

Poul Dam: Hr. Holger Hansen udtrykker sig med stadig mere lysende klarhed, og det er jeg glad for. Det må nu være helt tydeligt, at den ejendommelige konservative idé om at erstatte princippet med enhedspriser, enhedstakster, med nogle særlige subventioner efter ukendte principper helt er det konservative partis og ikke andres.

Ministeren for Grønland (Knud Hertling): Jeg forstår hr. Bo Kristensens sidste tale på den måde, at hr. Bo Kristensen foretrækker, at jeg nu går til de bevilgende myndigheder

og beder om et direkte tilskud til nedbringelse af yderdistrikternes varepriser, og det er altså denne mulighed, jeg meget gerne ville undgå for ikke at belaste skatteyderne yderligere til glæde for visse købmænd.

Når hr. Holger Hansen yderligere understreger dette med de billigere varer i Godthåb, vil jeg gerne sige, at jeg håber, vi i vores videre forhandling i udvalget vil koncentrere os om det mere principielle spørgsmål, nemlig ikke bare spørgsmålet om, hvorvidt en vare er billigere, men om denne mindre omkostning virkelig vil komme forbrugerne til gode, eller om den først og fremmest vil komme købmændene til gode, og det er det sidste, jeg er bange for; men det kan vi altså diskutere videre i udvalget.

Jeg er ganske sikker på, at vi fra ministeriets side vil følge dette lovforslag og, hvis det bliver til lov, denne lov, med megen interesse og sørge for, at det ikke varer så længe, før den tages op til revision, som der står her, hvis vi finder det nødvendigt at revidere den på et tidligere tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu er blevet besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om søtransport af gods til Grønland.

Valgt blev:

Jørgen Peder Hansen,
Normann Andersen,
Henning Jensen,
Søren B. Jørgensen,
Tove Lindbo Larsen,
Johan Nielsen,